

лова, пазете само; то ще бъде смешно.« Той си наведе надъ кладенеца, и простръ си малката рж-ка въ кофата, а когато видѣ да му е ржката много по къса, нежели колкото трѣба за да улови птицата, наведи ся още повѣче, и на единъ пѣтъ— падна въ страшныхтъ кладенецъ!

Двѣтъ му сестри подигнаха страшенъ вѣкъ около кладенеца. Дойкинята бѣше отишла въ дворската готварница да облизва. Тя като чу дѣцата да викатъ, доде тутакси уплашена, и ненадѣющи ся, чу детето още живо въ кладенеца да вика; поглѣдна долу, и видѣ го да виси закачено за единъ зидарскъ кукъ; нѣ като не е знаела какво да прави, захвана да плаче. Рушимировата господжя, майката на детето, лежеше още болнава, и неможеше изъ къщи да излѣзе; другытъ дворски слугы бѣха на нива. А дойкинята си плѣскаше ржцѣтъ, и викаше на помощъ.

Ружица която бѣше въ готварницата си, като чу вѣкътъ доде тутакси. »О! бързо помогни ми да влѣза въ кофата, рече Ружица на дойкинята, а послѣ мя внимателно пушай долу. Нѣ като викна азъ *»чакай»* непушай по надолу; а викна ли *»горе»* то ты тегли на вѣнъ. Пази добръ на мойтъ речы и бѣди свободна! Съ Божіѣта помощъ надѣвамъ ся да избава детето!« Ружица поглѣдна на небето и като ся прекръсти влѣзе въ кофата. Когато е захванала вѣтрѣ да влѣзва, и около неѣ мрачно да бѣва, тя ся уплаши; нѣ бѣше стигнала до детето, и повика *»чакай.»* Тя ся е сега